

Druhý dotyk Ježiša Krista

Mk 8, 22–25 ²² *A prišli do Betsaidy. A dovedli mu slepého a prosili ho, žeby sa ho dotknul.* ²³ *A chopiac ruku slepého vyviedol ho von z mestečka a keď napľul v jeho oči, vložil na neho ruky a pýtal sa ho, či niečo vidí?* ²⁴ *A slepý pozrel hore a povedal: Vidím ľudí; lebo ich vidím chodiť ako nejaké stromy.* ²⁵ *Potom zase položil ruky na jeho oči a kázal mu, aby pozrel hore. A tak bol uzdravený a videl všetko jasne a na d'aleko..“* (Roh.)

Úvod

Mk 8,22-25 – uzdravenie slepého pri Betsaide

Niektorí z vás absolvovali chirurgický zákrok na oku, aby lepšie videli.

Ako liečil Pán Ježiš očné choroby – slepotu? Dotykom, slovom, ...

U Mk 8,22-25 Pán Ježiš vyliečil slepého až na druhý dotyk. Prečo? Kde bol problém?

Je to jediné uzdravenie, ktoré Ježiš urobil v dvoch etapách.

Malo takéto dvojstupňové uzdravenie aj nejaký iný, hlbší zmysel?

Problém s liečením na dve etapy nebol u Ježiša a ani u toho slepého.

Hlavný dôvod Ježišovho **uzdravovania na dve etapy** je u učeníkov.

Pán Ježiš im potreboval niečo názorne ukázať – niečo ako podobenstvo v praxi.

1. Všimnime si reakcie učeníkov pred týmto uzdravením:

- od Mk 6. kap. je u učeníkov určitý problém, ich duchovný zrak je akoby zastretý - nevedia pochopiť, kto je Ježiš,

- 6. kap. – Ježiš príde do Nazareta a po kázaní sa na ňom domáci pohoršia, lebo ho poznajú ako tesára. Učeníci sa nijako neprejavajú (nezastanú sa ho), hoci už boli svedkami niekoľkých jeho zázrakov a uzdravení (Lk 4., kap.)

- 6. kap. – na konci oddielu, kde evanjelista píše o tom, ako Ježiš kráča po vode je vo v.52. zmienka, že učeníci niečo nepochopili – „Nepochopili totiž udalosť s chlebmí; ich srdce bolo otupené“ – ich duchovný zrak bol zastretý – nevideli,

- 7. kap. - Ježiš vysvetľuje farizejom a zákonníkom, že jest' chlieb neumytými rukami nepoškvrňuje človeka, ale to čo z neho vychádza. Vo v.17.18. Ježiš opäť hodnotí duchovný stav učeníkov – *Ked' odišiel od zástupu a vošiel do domu, učeníci sa ho pýtali na zmysel podobenstva.*

Povedal im: Tak aj vy ste nechápavi? Nerozumiete, že človeka nemôže poškrvniť, čo vychádza doňho zvonka? “

- 8. kap. - Pán Ježiš varuje učeníkov pred kvasom farizejov, ale ich duchovný zrak je stále ešte zastretý - v.17.18.21. – „... Stále nerozumiete a nechápete? Máte zatvrdnuté srdce? Máte oči a nevidíte? Máte uši a nepočujete?... Nakoniec dodal: Ešte stále nechápete?“

2. Čo učeníci nechápali?

Sýrofeničanka – pohanka pochopila, kto je Ježiš (Mt. 15,22) - videla aj pri svojom obmedzenom poznaní v Ježišovi toho, kto môže jej dcéru uzdraviť'.

Oslovuje Ježiša Synom Dávidovým, čo bol titul pre Mesiáša.

Učeníci nechápali, kto je Ježiš. Potrebovali uzdraviť svoj duchovný zrak – Mk 8,18 – „Máte oči a nevidíte? Máte uši a nepočujete?“

Ježiš ponúka dvojstupňovým uzdravením riešenie pre učeníkov: aby sa im otvoril duchovný zrak, potrebujú druhý „Ježišov“ dotyk.

Ježiš v nasledujúcich príbehoch otvorene hovorí, kto je – odhaľuje svoju identitu (prezentuje sa ako Syn človeka, hovorí o svojom utrpení, smrti a vzkriesení).

Mk 8,28 – Ježiš sa pýta učeníkov, za koho ho pokladajú a Peter vtedy vyhlási, že je Kristus Syn živého Boha;

- keď však Ježiš hovorí o svojom utrpení, smrti a vzkriesení, Peter Ježiša odhovára od tohto jeho zámeru, následne ho Ježiš pokarhá „...*Chod' za mňa satan...*“

Mk 8,38 – Ježiš tu hovorí, že príde v sláve svojho Otca s anjelmi,

Mk 9,2-10 – Ježišovo premenenie na hore – učeníci vidia aj počujú,

Mk 9,30-32 – druhá Ježišova predpoveď o jeho utrpení – učeníci stále nechápu („*Oni tie slová nechápali a spýtať sa ho báli.*“), následne sa učeníci hádajú o postavenie v Božom kráľovstve - **Mk 9,33-37**

Tesne pred triumfálnym príchodom do Jeruzalema, Ježiš uzdravuje pri Jerichu ďalšieho slepca **Mk 10,46-52** – v. 47 – „*Ked' slepec začul, že je to Ježiš Nazaretský, začal volať: Ježiš syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!*“

V tomto prípade sa ho Ježiš ani nedotkne, ale len slovne potvrdí, čo sa stane „*Chod' tvoja viera ťa uzdravila!*“ – slepý hneď vidí a nasleduje ho.

Aký je rozdiel medzi týmito dvoma slepými - v duchovnej oblasti?

Títo dvaja odzrkadľujú rozdielny duchovný zrak:

- prvý slepý predstavuje aj duchovne nevidiaceho a odzrkadľuje duchovný stav učeníkov, ktorí vôbec nechápu kým je Ježiš,
- druhý slepý Bartimeus, aj keď fyzicky nevidí, oslovuje Ježiša ako syna Dávida – jeden z titulov pre Mesiáša – a vôbec nepochybuje o tom, že ho môže Ježiš úplne uzdraviť.

Bartimeus vie, kto je Ježiš a preto je uzdravený na prvý dotyk (v tomto prípade je to len slovo). Nie je duchovne slepý, ale vidiaci.

3. Aplikácia:

Potrebuje aj my ešte ďalší dotyk nebeského lekára, alebo je už náš duchovný zrak v poriadku?

Táto lekcia liečenia duchovného zraku bola dôležitá nie len pre učeníkov, ale je aktuálna aj pre nás.

Kým sme mladí, náš fyzický zrak je obvyčajne v poriadku. Ako starneme náš zrak pomaly slabne. V duchovnej oblasti to býva niekedy naopak, s pribúdajúcimi rokmi sa stávame duchovne vnímavejšími, ale aj tu môžu byť výnimky.

Príklad: Zázračný dažď

„Už idú! Už idú!“ kričal Vyn. Štyri smejúce sa deti utekali do lodenice, aby privítali študentov misijnej školy, ktorí ich mali učiť. Šesť unavených mladých misionárov sa usmialo a zamávalo im.

Vystúpili sme z lode, vlečúc so sebou ťažké batohy a kufre. Bola som jednou z nich. Volám sa Christy a so svojimi piatimi kamarátmi som prišla do Kimbie v juhoamerickej Guyane, aby sme miestnym deťom rozprávali príbehy z Biblie.

„Podťe,“ povedalo drobné dievčatko s veľkými hnedými očami. „Ukážeme vám, kde sa môžete zložiť.“

Okrem mnohých iných vecí som rozmýšľala o tom, odkiaľ budeme brať vodu na pitie. Z rieky sa totiž piť nedala.

Moja prvá otázka na miestneho chlapca menom Rašed, bola: „Odkiaľ beriete vodu na pitie?“

Chlapec si prešiel prstami po kučeravých vlasoch a povedal: „Niekedy nám vodu privezie veľká loď. Ale tá teraz asi nepríde.“

„Môžeme piť dažďovú vodu?“ spýtala som sa.

„Môžete, ak naprší. Ale teraz tak skoro pršať nebude, pretože nie je obdobie dažďov.“ Našťastie v škole bolo vody dosť. Vydržala nám niekoľko dní, ale čoskoro sa zásoby minuli. Nedočkavo sme čakali na veľkú loď, ktorá sem dovezie ďalšie zásoby. O tri dni naozaj stála v prístave. Doviezla zásoby potravín a vodu – ale len na štyri dni.

Za pár dní ma ráno zobudil akýsi rámus zvonku. Vyskočila som z postele a pozrela sa, čo sa robí. Štyria z mojich žiakov kotúlali veľký, asi 170-litrový sud po hrboľatej prašnej ceste. Skôr než som sa ich stačila opýtať, čo robia, prišli ďalší štyria a začali kotúľať ďalší sud. Nevedela som, čo sa robí. A tak som utekala von.

„Chlapci, čo to robíte?“

„Slečna Christy,“ povedal Raynaurd, „chceme ich dať pod odkvap zo školskej strechy, aby sme, keď bude pršať, zachytili vodu.“

„Bude pršať?“

„Nuž,“ začal mi vysvetľovať Vyn, „v biblických príbehoch ste nám čítali, že Boh robí veľa zázrakov. Tak sme si mysleli, že by mohol aj pre nás urobiť zázrak a poslať nám dažď.“

Niečo akoby mi v tej chvíli stiahlo hrdlo. Tieto deti prejavili svoju vieru skutkami. So slzami v očiach som každého z nich objala.

Práve šiel okolo pán Gavin, dobrý človek a člen miestneho zboru a všimol si sudy.

„Viete, slečna Christy,“ povedal a trochu sa pousmial, „keď je obdobie sucha, takmer nikdy neprší. Ale nemôžem vám vziať nádej.“

„Viem, že je veľmi nepravdepodobné, aby teraz pršalo. Ale keby predsa, chceme byť pripravení.“

Na druhý deň asi o polnoci ma zobudilo hlasné klopanie na dvere. „Kto je?“ spýtala som sa.

„To som ja, Vyn. Prší, slečna Christy!“

Až vtedy som začula, ako jemné dažďové kvapky padajú na strechu. „Vstávajte!“ skríkla som na svojich priateľov. „Prší!“ Päť rozospatých ľudí sa vygúľalo zo svojich postelí. Utekali sme von. Do úst sme chytali chladný, osviežujúci dažď. Potom sme opäť zaliezli do postelí, aby sme sa do rána ešte vyspali.

Lialo aj celý nasledujúci deň. Do večera boli sudy plné vody. Deti sa tešili, že Boh nám poslal dažď.

Neviem zhodnotiť koľko biblických príbehov počuli spomínané deti, ale určite to nebolo kompletne teologické vyučovanie. Aj to málo, čo počuli stačilo nato, aby uverili, že Pán Boh môže aj dnes robiť rovnaké zázraky, ako pred 2000 rokmi. Deti aj dospelí videli, že vonkajšie podmienky sú maximálne nepriaznivé na dažď, avšak deti vnímali, že pre Pána Boha, takého, ako ho poznali z biblických príbehov, nie je nič nemožné.

Verili v živého Boha a on ich vieru nesklamal.

Príbeh potvrdzuje Ježišovu výzvu **Mt 18,3** – „*Amen hovorím vám, že ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nikdy nevojdate do nebeského kráľovstva*“

Aj tento misijný príbeh potvrdzuje, že čo sa týka duchovného zraku na vekú až tak veľmi nezáleží.

Čo robiť, aby sa s každým ďalším dňom náš duchovný zrak zlepšoval podobne, ako to bolo u slepého Bartimea?

Nestačí len teoreticky vedieť, že Ježiš je Mesiáš, ale aj, a to je to najdôležitejšie, že je mojím / tvojím Stvoriteľom a Spasiteľom a každý deň mi dáva množstvo darov, ktoré často pokladáme za samozrejmosť.

Aký liek na našu duchovnú slepotu ponúka Pán Ježiš?

4. Záver:

Pre každého z nás má Pán Boh iné riešenie. Nečakajme, kým Pán Boh opakovane urobí nejaký zázrak, ale dovolme Ježišovi, aby sa nás mohol každý deň dotknúť, či už pri modlitbe, čítaní Božieho Slova, pri prechádzke v prírode, pri krátkych zastaveniach - stíšeniach počas dňa.

Pán Boh chce, aby sme v ňom videli svojho osobného záchrancu, ktorý má liek na každú našu bolesť, Priateľa, ktorý má riešenie na každý náš problém, Tešiteľa, ktorý dáva povzbudenie pri každej bolestivej situácii, Spasiteľa, ktorý ako kráľ vesmíru príde pre svojich verných.

AMEN